

РЕШЕНИЕ

№ 4095

гр. София, 26.08.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 14.03.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **6698** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Т. Н. Н. от [населено място], срещу принудителна административна мярка- принудително преместване на паркирано превозно средство, разпоредено на 03.08.2010г. от Г. А.- служител на Столичен инспекторат към Столична община.

В жалбата и в писмена защита се излагат доводи за нищожност и незаконосъобразност на обжалвания акт. Твърди се некомпетентност на органа на основание чл.172, ал. 1 ЗДВп, както и неспазване на предвидената в същата разпоредба писмена форма, а от фактическа страна разпореждането за преместването е издадено след като жалбоподателят е бил при автомобила си.

Ответникът - Г. А. – служител на Столичен инспекторат към Столична община чрез процесуален представител юр.к. Д., оспорва жалбата като недопустима - като подадена след изтичането на срока за оспорване на принудителната мярка, а по същество – неоснователна по изложени съображения за спазването на изискванията за компетентност, форма и материална законосъобразност. Претендира и разноски за юрисконсулско възнаграждение.

По делото са приети доказателствата по административната преписка, изслушани са свидетелските показания на М. М., който до 12:30ч. е бил заедно с жалбоподателя.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и въз основа на събраните по делото

писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На жалбоподателя е издаден Акт за установяване на административно нарушение номер 10-ЗС- 2030 от 03.08.2010г. от служител в Столичен инспекторат в Столична община за това, че на горепосочената дата, около 12.45 часа в район Изгрев, парк „Борисовата градина” пред пицария „Д.” в тревното ограждение водачът е паркирал МПС марка БМВ с ДК [рег.номер на МПС] в общинска зелена система, с което е нарушил чл.28,ал.1т.7 и чл.44,ал.1 от Наредба за организация на движението на територията на Столична община (НОДТСО).

Представена е Докладна записка номер 001558 от 03.08.2010г., изготвена от Г. А., служител на Столичен инспекторат към Столична община, до Директора на Столичен инспекторат, в която е посочено, че лицето е наредило принудително преместване на МПС, марка БМВ с ДК [рег.номер на МПС] , паркирано в парк Борисовата градина” пред пицария „Д.”, в нарушение на чл.28, ал.1, т.7 от НОДТСО.

При така установените факти, от правна страна съдът съобрази следното:

Относно компетентността на издателя на акта

Съгласно чл. 167 ал. 2 т. 1 ЗДвП службите за контрол, определени от кметовете на общините, контролират в населените места спазването на правилата за паркиране от водачите на пътни превозни средства. Разпоредбата на чл.171 т. 5, б."б"ЗДвП е възпроизведена в чл.54 б."б" НОДТСО, като е предвидено, че службите за контрол по тази наредба уведомяват районното полицейско управление, от територията на която е преместен автомобилът.

Съгласно чл. 54 ал. 3 от НОДТСО контролът по спазването на правилата за паркиране, както и дейността по принудително преместване на неправилно паркирани ППС, може да се осъществява и от службите за контрол, определени с нарочна писмена заповед от кмета на Столична община, издадена на основание чл. 167 и сл. от Закона за движение по пътищата.

Със заповед № РД-09-641/14.VI.2006 г. на кмета на Столична община е разпоредено служителите на Столичен инспекторат към Столична община да осъществяват контрол по спазване разпоредбите свързани с навлизане, спиране или паркиране на МПС в обектите на зелената система на Столична община, съгласно Наредбата за изграждане, стопанисване и опазване на зелената система на Столична община и Наредбата за организация на движението на Столична община, като принудителното преместване на неправилно паркираните МПС се извършва от [фирма] по нареждане на служителите на Столичен инспекторат, които са определени с писмена заповед от директора на Столичен инспекторат.

Със заповед № РД-09-05-422/ 11.07.2007 г. на кмета на Столична община е одобрен реда и условията за преместване на неправилно паркирани пътни превозни средства, съгласно приложение № 1, т. 2 от което предвижда принудително преместване на ППС да става след констатиране на нарушението от полицаи от отдел "Пътно полиция" при СДП или инспектор от Столичен инспекторат, упълномощен за това. По силата на т.5 от Приложение номер 1 към същата заповед, преместването на неправилно паркирано ППС се извършва по нареждане на служител на Столичен инспекторат - за зелените площи- работещ с екипа по т.3 от заповедта, след като инспекторът установи нарушение на изискванията на ЗДвП или Наредбите на СО.

В настоящото производство е представена заповед № РД- 09 СК-47/ 11.07.2007г. на Директора на Столичен инспекторат, с която в изпълнение на т.3 от Заповед №

РД-09-641/14.VI.2006 г. на кмета на Столична община и на основание чл.8, ал.1 от Правилника за организацията и дейността на Столичен инспекторат е наредено младшите инспектори от Столичен инспекторат към СО да осъществяват контрол по спазване разпоредбите за навлизане, спиране или паркиране на МПС в обектите на зелената система на СО, съгласно Наредбата за изграждане, стопанисване и опазване на зелената система на СО и НОДТСО, съгласно т.1 от Заповед номер РД-09-641 от 14.06.2006г. на Кмета на СО. Със същата заповед са определени длъжностните лица от Столичен инспекторат, съгласно т.2 от Заповед № РД-09-641/14.VI.2006 г. на кмета на Столична община, които ще нареждат принудително преместване на неправилно паркираните МПС в обектите по т.1 от Заповед № РД-09-641/14.VI.2006 г. на кмета на Столична община а именно Г. А., А. Б., И. В. и П. П..

Съгласно чл. 171, т. 5, б. „б” от ЗДв.П, преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач се налага, когато превозното средство е паркирано в нарушение на правилата за движение на места, обозначени с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство, както и когато създава опасност или прави невъзможно преминаването на другите участници в движението.

Предпоставка за налагане на ПАМ на основание чл. 171, т. 5, б. „б” от ЗДв. в случая е неправилно паркираният автомобил на жалбоподателя върху зелена система – в парк „Борисовата градина” в случая в [населено място].

От фактите е безспорно, че жалбоподателят е паркирал автомобила си на територията на парк - върху зелена система, представляваща обществена зелена площ, предназначена да подобрява жизнената среда и облика на населените места – чл. 1, ал. 2 от Наредбата за изграждане, поддържане и опазване на зелената система на Столична община. Този довод следва и от становището на директора на Дирекция „Зелена система” на Столична община - л.67 от делото за местоположението на паркираното превозно средство.

В случая не се спори между страните, че не имало неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство. Тъй като чл. 15, ал.7 ЗДвП установява изричната забрана за преминаване и паркирането на МПС в паркове, а следователно и на територията на целия парк „Б. градина”, то изискването за обозначаване с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство, в случая е неотнормено. Последното обозначение е логически оправдано само на места, където е допустимо да се движат моторни превозни средства. Съдът не споделя доводите в писмената защита, че поради липса на такъв знак е принципно недопустимо прилагането на процесната мярка, тъй като същата има за цел преустановяване на нарушаването на забраната за движение на МПС в парка.

Без значение е конкретно под автомобила дали е имало трева или асфалтова алея, тъй като цялата територия на парка е част от зелената система. Без значение е и обстоятелството дали при така извършеното паркиране автомобилът е създавал опасност или е правил невъзможно преминаването на другите участници в движението. ПАМ е наложена с цел преустановяване на административно нарушение, каквото водачът на автомобила безспорно е извършил, паркирайки го на територията на парк.

По аргумент от чл. 172, ал. 1 от ЗДв.П, не е задължителна писмената форма за мярката по чл. 171, т. 5, б. „б” от ЗДв.П, като прилагането ѝ по същество представлява властническо волеизявление на административния орган, осъществено чрез действие. В

закона не е посочено изрично кой е административният орган, оправомощен да наложи процесната ПАМ, при което следва да се приеме, че същият трябва да е от кръга на субектите по чл. 168, ал. 1 от ЗДв.П, според която определените от министъра на вътрешните работи длъжностни лица от службите за контрол и длъжностни лица, определени от собствениците или администрацията, управляваща пътя, могат да преместват или да нареждат да бъде преместено паркирано пътно превозно средство на отговорно пазене на предварително публично оповестено място без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач.

По смисъла на чл. 171, ал. 1 от ЗДв.П принудителните административни мерки се налагат за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения по този закон, поради което те са от вида на преустановяващите ПАМ.

При тези данни съдът приема, че Разпореждането от 03.08.2010г., издадено от служителя на Столичен инспекторат Г. А. за принудително преместване на автомобила, паркиран в нарушение на чл. 28 ал. 1 т. 7 от НОДТСО., е в рамките на предоставената му компетентност с горепосочените заповеди.

Издателят на докладната записка от 03.08.2010г. е упълномощен да разпорежи процесната ПАМ, тъй като със своята писмена заповед № РД- 09 СК-47/ 11.07.2007г. Директорът на Столичен инспекторат, в изпълнение на Заповед № РД-09-641/14.VI.2006 г. на кмета на Столична община, е определил поименно длъжностните лица от Столичен инспекторат, които да осъществяват принудителното преместване на неправилно паркираните МПС, в това число и в зелената система на СО.. Издаденото разпореждане за преместване на ППС е в съответствие и в рамките на правата на службите по контрол, съгласно чл.54, ал.3 и ал.4 от НОДТСО.

При тези изводи, не е налице некомпетентност или неспазване на предвидената от закона форма при издаването на процесната ПАМ, с оглед на което и искането за обявяването ѝ за нищожна е неоснователно, а жалбата следва да бъде отхвърлена в тази част.

След като процесната ПАМ е такава по чл. чл. 171 т. 5 б."б"от ЗДвП и за налагането ѝ не се изисква писмена заповед, то неоснователни са доводите в писмената защита, че срок за оспорването ѝ не тече поради невръчването на писмен акт. . Разпореждането за преместване, съгласно докладната записка от 03.08.2010 г., е за извършено нарушение по чл. 28 ал. 1 т. 7 от НОДТСО, което е във връзка с чл. 36 ал. 2 т. 5 от Наредбата за изграждане, поддържане и опазване на зелената система на столична община. Установено е, че автомобилът е паркиран в парк "Б. градина", пред пицария „Д.“, в зелената система на С., самостоятелно нарушение по Наредбата за изграждане, поддържане и опазване на зелената система на столична община, което се санкционира по реда на НОДТСО.

Разпореждането за преместване на автомобила е дадено устно и доказателство за паркирането в парка е направената снимка, приложена по делото. Констатациите в акта за установяване на административно нарушение № 10-ЗС-2030/03.08.2010 г., независимо, че е изготвен в друго производство, са доказателство за наличието на нарушението за което е издадено устно разпореждане, тъй като при липса на изискване за писмена форма на акта за налагане на принудителна административна мярка, нарушението може да се доказва със всякакви доказателствени средства.

Също така е безспорно, че жалбоподателят е узнал още същия ден - 03.08.2010г. за принудителното преместване на автомобила му, с оглед на което и от този ден, поради

липсата на изискване за издаването на писмен акт, е започнал да тече срок за оспорването на мярката. Този срок е 14-дневен по чл.149,ал.1 АПК, тъй като оспорването пред съд на конкретната ПАМ не е изрично изключено от съдебен контрол, по своята същност засяга индивидуални права, с оглед на което подлежи на оспорване пред съд по арг. от чл.120,ал.2 от Конституцията на Република България по реда за оспорване на индивидуалните административни актове по АПК, както и по арг. от чл.172, ал.4 ЗДвП за оспорването пред съд на идентични по своите последици ПАМ.

Изложените доводи в писмената защита и в жалбата за необходимостта от издаването на изрична писмена заповед по чл.172,ал.1 ЗДвП, касаят съвсем друга хипотеза - по чл.171,ал.1,т.5,буква а) от същия закон - МПС е паркирано правилно, но обстоятелствата налагат неговото преместване, която е неотнормисима към фактите по делото и само в който случай на безвиновно поведение на лицето относно паркирането на МПС, се изисква издаването на писмена заповед.

Неоснователни са доводите на ответника, че жалбоподателят не е надлежно представляван, доколкото е налице упълномощаване на действащ адвокат в писмена форма -л.8 от делото, и няма изрично установено изискване да съдържа и уговорка за плащане като форма за валидност.

Следователно, жалбата по делото, като подадена на 13.09.2010г. е недопустима по искането за отмяна на наложената ПАМ на основание чл.159,т.5 АПК - оспорването е просрочено. Съдът следва в тази част да остави жалбата без разглеждане и да прекрати съдебното производство по делото.

Свидетелските показания и останалите доводи в жалбата са относими към материалната законосъобразност на оспорената ПАМ, но поради недопустимостта да бъде разгледана жалбата на това основание, съдът не ги обсъжда.

С оглед изхода на спора и предвид заявеното искане за присъждане на разноски от ответника, жалбоподателят следва да бъде осъден да му заплати сумата 150 лв. разноски поради липсата на материален интерес на оспорването.

Водим от горното, Административен съд, С. - град, I-во Административно отделение, 12 състав ,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ искането, обективизирано в жалба на Т. Н. Н. от [населено място], за обявяване на нищожност на принудителна административна мярка- принудително преместване на паркирано превозно средство, разпоредено на 03.08.2010г. от Г. А.-служител на Столичен инспекторат към Столична община.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ ИСКАНЕТО обективизирано в жалба на Т. Н. Н. от [населено място], ЗА ОТМЯНА на принудителна административна мярка-принудително преместване на паркирано превозно средство, разпоредено на 03.08.2010г. от Г. А.-служител на Столичен инспекторат към Столична община И ПРЕКРАТЯВА СЪДЕБНОТО ПРОИЗВОДСТВО ПО ДЕЛОТО В ТАЗИ МУ ЧАСТ.

ОСЪЖДА, Т. Н. Н. от [населено място] с ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична община сумата от 150 лв. за разноски.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

Съдия:

